

[Johannes Jensen.]

egentlig klart for Dagen. Vi ved alle, hvordan den udføres. Paa det Tidspunkt, da de paagældende Lovforslag blev vedtaget, kunde der rejses Tvivl om, hvorledes Administrationen vilde føre Lovene ud i Livet, og der var da Grund til at spørge om, paa hvilken Maade det skulde ske. Men efter at Lovene for længst er traadt ud i Livet, ved vi alle, hvorledes Kontrollen udføres. Hvis saa Forslagsstillerne kunde give Anvisning paa en Kontrol, der var mere enkel og mindre generende for dem, der skal kontrolleres, end det System, man har i Øjeblikket, vilde jeg være tilbøjelig til at sige: Lad os saa faa en Undersøgelse i Gang og se, om det skulde kunne lykkes at naa noget ad den Vej. Men jeg har Indtrykket af, efter at have hørt den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at han er ganske blank i saa Henseende, at han ikke kan give os nogen Anvisning paa, hvorledes det hele kan foregaa paa en lettere og bedre Maade. I alt Fald har han ikke nævnt noget om, hvorledes han tænkte sig, at Kontrollen skulde kunne simplificeres.

Men foruden at gaa ud paa, at den tekniske Side af de tre Skatteobjekter skal undersøges, gaar Forslaget tillige ud paa, at det paagældende Udvalg skal kunne, i alt Fald eventuelt, stille Forslag om Ændringer i den bestaaende Beskatning. Nu bemærkede jeg nok, da den ærede Ordfører for Forslagsstillerne havde Ordet ved Forelæggelsen, at han sagde, at han ikke havde tænkt sig, at Staten skulde miste nogen Indtægt. Det var ikke Forslagsstillernes Hensigt, at Staten skulde give Afkald paa de Indtægter, den har paa dette Omraade. Men naar man ikke tænker paa, at der skal ske en Nedsættelse, er der kun to andre Muligheder tilbage: den ene, at der skal ske en Forhøjelse, den anden, at der skal ske en Omlægning. En af Delene maa ske, naar man kræver Ændringer i den bestaaende Beskatning, og derom har vi ikke hørt noget fra den ærede Ordfører, om det er en Omlægning, man tænker paa, eller det eventuelt er en Forhøjelse af de Skatter, her er Tale om.

Det eneste Punkt, der interesserer mig ved dette Lovforslag, er den Form, man fik indført i Fjor for Opkrævningen af den forøgede Skat paa stærke Drikke, der skulde

tjene til Afløsning af Restaurationsskatten. Alle de Ord, den højtærede Finansminister brugte om det gode Samarbejde, der bestaar mellem Administrationen og de Erhverv, som er interesserede i de Forhold, vi taler om her, glædede mig overordentligt, for jeg mindes fra i Fjor, da vi behandlede Forslaget om Restaurationsskattens Omlægning, at det, Erhvervene beklagede sig over, netop var, at de ikke var blevet hørt i denne Sag. De havde haft Lejlighed til at komme til at tale med Rigsdagen om det, men de havde savnet Lejlighed til at tale med Administrationen om Sagen, og den højtærede Finansminister bemærkede den Gang, at det ikke var hans Fejl, nej, Erhvervene kunde være kommet til ham, det havde egentlig været deres Pligt; de maatte, efter at Socialdemokraterne var kommet til Magten, egentlig være klar over, at Restaurationsskatten skulde afskaffes. Jeg vil indrømme, at det havde de ogsaa en berettiget Forventning om, da der var stillet Forslag om det. Men den højtærede Finansminister tilføjede, at de maatte ogsaa være klar over, at der maatte komme noget andet i Stedet, og det var de maaske mindre klar over, for det var ikke nævnt i det oprindelige socialdemokratiske Forslag, det kom vistnok som noget af en Overraskelse. Men mit Parti var ikke i Tvivl om, at Finansministeren, hvad enten han nu er socialdemokratisk eller tilhører et andet Parti, aldrig giver Afkald paa Indtægter, Staten en Gang har faaet, og det, vi den Gang bebrejdede den højtærede Finansminister, var netop, at han eller Administrationen ikke havde forhandlet i god Tid med de Erhvervsgrene, som der her burde have været forhandlet med.

Nu siger den højtærede Finansminister, at Samarbejdet gaar udmærket. Ja, men jeg kan forstaa, at derved tænker han paa det Samarbejde, der er kommet i Stand, efter at Loven er vedtaget. Efter at den højtærede Finansminister har bestemt, hvordan Skatterne skulde være, og efter at Administrationen har bestemt, hvordan de skal opkræves, har man sagt: Er I tilfredse med dette, eller har I nogle Smaaindvendinger, saa kom til os. Men det bliver til syvende og sidst kun Smaating. Det store Spørgsmaal, der forelaa hin Aften eller rettere